

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/636/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124265973
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Falátová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124265973.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, IČO: 42 185 190, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F. E. G., o vymoženie 162,89 Eur s príslušenstvom, trov pôvodného konania a trov exekúcie, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh oprávneného v časti vymoženia úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 209,79 Eur od 21.01.2005 do 20.12.2019, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 194,79 Eur od 21.12.2019 do 17.06.2021, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 179,19 Eur od 18.06.2021 do 18.06.2021, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 162,89 Eur od 03.12.2022 do zaplatenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.03.2024 domáhal od povinnej vymoženia pohľadávky vo výške 162,89 Eur s príslušenstvom, trov pôvodného konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36Rob/159/2005 zo dňa 29.04.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 08.06.2005 (ďalej v texte aj ako „exekučný titul“).

2. V návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený v časti E) formulára (Vymáhaný nárok) uplatnil nárok na istinu vo výške 162,89 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 209,79 Eur od 21.01.2005 do 20.12.2019, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 194,79 Eur od 21.12.2019 do 17.06.2021, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 179,19 Eur od 18.06.2021 do 18.06.2021, úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 162,89 Eur od 03.12.2022 do zaplatenia a iné – trovy konania vo výške 19,58 Eur.

3. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučným titulom na účely tohto zákona je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

4. Podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

5. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmavat' neprijateľné

zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej zmluvnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou .

6. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

7. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

8. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj ako „zákon č. 634/1992 Zb.“) v znení účinnom od 01.09.2004 do 24.11.2004, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

12. Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom od 01.09.2004 do 24.11.2004, typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol plnený. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa §53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

14. V rámci preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti predmetného návrhu na vykonanie exekúcie a nároku priznaného exekučným titulom v zmysle aktuálnej judikatúry. Je potrebné uviesť, že v danom prípade sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „ZoUNEK“). V zmysle uvedeného predpisu dal zákonodarca možnosť oprávnenému, v prípade ak dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymoženía pohľadávky prostredníctvom opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Tento opätovný návrhu na

vykonanie exekúcie súd posudzuje ako každý iný nový návrh na vykonanie exekúcie v zmysle súčasnej právnej úpravy. Súd v tomto smere poukazuje na zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky prijaté v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022, podľa ktorého je s poukazom na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku exekučný súd oprávnený a povinný vykonávať hmotnoprávny prieskum vymáhaného nároku v prípade, ak sa tento vymáha na podklade platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom priznaného titulom spotrebiteľskej zmluvy, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní a od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil, pretože by inak rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu. Ústavný súd predmetné stanovisku prijal vychádzajúc predovšetkým z rozsudku súdneho dvora C-448/17 a majúci na zreteli záväzky Slovenskej republiky vyplývajúci jej z postavenia členského štátu Európskej únie, v záujme dosiahnutia cieľov smernice 93/13/EHS a v záujme reálnej garancie práva na súdnu ochranu ústavný súd akcentuje, že je nevyhnutné interpretovať predmetné ustanovenie eurokonformne, a to tak, že za situáciu predpokladanú § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku („... v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky“) je nutné považovať aj stav, keď v konaní o vydanie platobného rozkazu síce bolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, avšak právomoc na vydanie platobného rozkazu bola zverená vyššiemu súdnemu úradníkovi a vyšší súdny úradník platobný rozkaz vydal, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil. Týmto spôsobom je možné zrevidovať nedostatok, ktorým je postihnuté základné konanie - konanie o vydanie platobného rozkazu (platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, možnosť spotrebiteľa podať odpor v lehote iba 15 dní od doručenia platobného rozkazu, nutnosť odpor vecne odôvodniť, čo v súhrne vyvoláva stav nezabezpečenia možnosti skúmania neprijateľných zmluvných podmienok sudcom) vyčítaný Súdnym dvorom tak, že priestor na ex offo kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok je daný v štádiu vykonávacieho konania. Iba taká interpretácia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorej všeobecnému súdu v exekučnom konaní prináleží skúmať exekučný titul - platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom z hľadiska posúdenia dôvodnosti vymáhania nároku, ktorý má pôvod v spotrebiteľskej zmluve, teda skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či netrpí vadami, ktoré majú vplyv na nárok vymáhaný v exekučnom konaní, zodpovedá naplneniu cieľov sledovaných smernicou 93/13/EHS (III. ÚS 324/2021-49).“ (Nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 650/2022 zo dňa 02.02.2023) Zjednocujúce stanovisko Ústavný súd SR aplikoval už vo viacerých exekučných veciach (vedených nielen tunajším súdom) , možno spomenúť napr. nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 324/2021 zo dňa 14.07.2022, nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 650/2022 zo dňa 02.02.2023 či nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 648/2022 zo dňa 02.02.2023.

15. Z uvedeného je zrejmé, že exekučný súd nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu - platobného rozkazu, ktorý bol vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, možnosť podania odporu bola limitovaná na lehotu 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ takýto odpor vecne odôvodnil. Súd sa oboznámil so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje a zistil, že zmluva o úvere z ktorej vyvodzuje oprávnený svoj nárok vymáhaný v exekučnom konaní, bola podpísaná medzi oprávneným a povinnou, pričom povinná je spotrebiteľom nakoľko je fyzická osoba, ktorá pri uzatvorení zmluvy o úvere nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, keďže povinná bola v zmluve označená menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a trvalým pobytom. Oprávnený je veriteľom nakoľko je právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Posúdením danej zmluvy mal teda súd za preukázané, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvné dojednanie. Súd teda preskúmal nárok priznaný exekučným titulom a zistil, že výška úrokov z omeškania nebola priznaná v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Je teda nesporné, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so zmluvou o úvere č. 3510108 zo dňa 18.11.2004, pričom uvedená zmluva bola vyhodnotená ako zmluva spotrebiteľská. Súd nepopiera charakter zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu, ktorý sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Aplikácia Obchodného zákonníka by však znamenala spochybnenie režimu ochrany práv spotrebiteľa obsiahnutého v právnych predpisoch upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Na zmluvný vzťah oprávneného a povinného dopadala právna úprava zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa ako aj právna úprava spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku. Ustanovením § 23 ods. 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. (účinným od 1. januára 2000 do 24. novembra 2004) bol do práva Slovenskej republiky zanesený pojem tzv. „typovej“ zmluvy, ktorou sa rozumela zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo

viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa § 23a ods. 2 tohto zákona typová zmluva nesmela obsahovať: a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku na poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby a 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby s požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; resp. b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. V období od 25. novembra 2004 do 30. júna 2007 potom zmenené znenie § 23a zákona č. 634/1992 Zb. už definovalo „typové“ zmluvy ako zmluvy „spotrebiteľské,“ ktorými boli zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Občiansky zákonník následne definoval spotrebiteľské zmluvy v „obnovenom“ ustanovení § 52, a to od 1. apríla 2004. Zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávneným a povinným dňa 18.11.2004 spadá definície spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004, pričom táto zmluva je typovou (spotrebiteľskou) zmluvou v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom do 24.11.2004 vrátane, keďže tu išlo o zmluvu uzavretú (formálne) podľa Obchodného zákonníka, a jej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a je z nej zrejmé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil.

16. Súd na tomto mieste tiež uvádza, že účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchylnou od zákona, ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Súdna prax je jednotná v tom, že z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Ak sa úroky z omeškania dohodnú, musia mať primeranú výšku, ktorá nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Dohoda o úrokoch z omeškania, ktorých výška prekračuje hornú hranicu stanovenú zákonom je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Pre určenie výšky úroku z omeškania je rozhodujúce, kedy sa dlžník dostal do omeškania. V prejednávanej veci je preukázané, že povinný sa s vrátením poskytnutého úveru dostal do omeškania dňa 21.01.2005. Súd zistil, že v občianskoprávných vzťahoch v zmysle v tom čase platného § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. bola výška úrokov z omeškania počítaná ako dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V období, kedy sa povinný dostal do omeškania bola základná úroková sadzba NBS vo výške 4 %. Keďže v danom prípade dojednaný úrok z omeškania predstavoval výšku 91,25 % ročne (0,25 % denne) oproti zákonnému úroku z omeškania v sadzbe 8 % ročne, súd uvádza, že takto dojednaný a následne priznaný úrok z omeškania je v rozpore s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Zb., ktoré kogentne stanovujú hornú hranicu úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch, ktorým spotrebiteľský vzťah jednoznačne je, pričom prekročenie tejto hranice nie je prípustné. Na tomto mieste je potrebné doplniť, že prijateľnosť (ale tiež neprijateľnosť) konkrétnej zmluvnej podmienky a tak i jej platnosť (resp. neplatnosť) sa musí posudzovať vo vzťahu k príslušnému zmluvnému dojednaniu v podobe zadefinovanej dohodou účastníkov právneho vzťahu (čo možno vyjadriť i tak, že zmluvná podmienka stojí i padá len ako celok). Každá zmluvná strana takto znáša riziko naformulovania príslušnej podmienky celkom určitým spôsobom; spotrebiteľ riziko, že pre prípad nie celkom uváženeho pristúpenia na určitú podmienku a následného neopodstatneného dovolania sa ním neprijateľnosti ho podmienka bude zaväzovať a dodávateľ naopak riziko, že podmienka majúca mu poslúžiť, neobstojí. Takéto zmluvné dojednanie predstavuje hrubý nepomer medzi vzájomnými plneniami a je v rozpore s dobrými mravmi, a to z dôvodu, že v danom prípade nešlo o čisto obchodnoprávny vzťah, ale o vzťah spotrebiteľský, teda občianskoprávny. V rámci zmluvy o úvere výšku úroku z omeškania nebolo možné dojednať, pretože sa jednalo o spotrebiteľský (občianskoprávny) vzťah, v ktorom sa úrok z omeškania spravuje § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že v exekučnom titule uvedený úrok z omeškania podstatným spôsobom presahuje obvyklú úrokovú mieru stanovenú Národnou bankou Slovensko pre úroky z omeškania v občianskoprávných vzťahoch, v čoho dôsledku úrok z omeškania z exekučného titulu bol priznaný v rozpore s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z. z.

17. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MObd 5/2009 zo dňa 26.11.2009, podľa ktorého: „Vzhľadom na väzbu dôvodov, ktoré viedli k dohodnutiu

konkrétnej výšky úrokov z omeškania (1 % denne) a okolnostiam, ktoré ich sprevádzali, ako aj na väzbu dôvodov nesplnenia zabezpečeného záväzku a v konečnom dôsledku dopadom priznania dojednaného úroku z omeškania vo výške 1% za každý deň omeškania, ktorý podľa priznania oboch súdov z časti istiny v sume 39 200 Sk predstavoval 365 % ročne, možno konštatovať, že v danom prípade išlo zo strany žalobcu o porušenie zásad poctivého obchodného styku. Za neprimerane vysoký, a teda v rozpore s dobrými mravmi, možno považovať aj úrok z omeškania vo výške 0,1% denne, keď vzhľadom na dĺžku trvania súdneho sporu je suma takto určených úrokov z omeškania pri pohľadávke na zaplatenie 54 375 Sk celkom 274 267,50 Sk (9 104,01 Eur), teda viac ako 504% a pri pohľadávke na zaplatenie 18 575 Sk celkom 93 042,18 Sk (3 088,43 Eur), teda viac ako 500%. Túto skutočnosť je preto potrebné posudzovať aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka o neplatnosti právnych úkonov pre rozpor s dobrými mravmi, ktorý platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy a podľa ktorého absolútne neplatným je každý právny úkon, ktorý sa svojim obsahom alebo účelom dobrým mravom prieči. Je potrebné zdôrazniť, že aj na zmluvnom základe spočívajúce úroky z omeškania podliehajú rovnako ako úroky z pôžičiek a z úverov hraniciam rozporu s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi nastáva z dôvodu hrubého nepomeru medzi vzájomnými plneniami zmluvných strán, ktoré spočívajú v dojednaní neprimeranej výšky úrokov z omeškania či zmluvnej pokuty. Neprimeranosť konkrétneho dojednania spočíva najmä v hrubom nepomere, či už vzájomných plnení zmluvných strán navzájom alebo práv a povinností jednej zmluvnej strany.“

18. Súd po preskúmaní spisového materiálu mohol konštatovať právny záver, že v časti uplatneného úroku z omeškania je daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods.3 písm. e) Exekučného poriadku. V danom prípade sa totiž jedná o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom dojednanie o úrokoch z omeškania presahujúcich zákonnú výšku úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch, ktoré boli následne v tejto nezákonnej výške priznané exekučným titulom, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho je tu daný dôvod pre čiastočné zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku a preto súd návrh na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania v zmysle § 53 ods.3 písm. e) v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku zamietol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.